

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Pawłowska

przy udziale -

po rozpoznaniu dnia 11.03.19r.

sprawy **M. T.**, c. E. i K. zd. J., ur. (...) w S.

oskarżonej o to, że:

w dniu 1 listopada 2018r. w L. prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki S. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – badanie urządzeniem Alkometr A 2.0 wykazało I badanie 0,28 mg/l, II badanie 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżoną M. T. uznaje za winną popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

III. Na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01.11.18r.

IV. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

V. Na podstawie art. 627 kpk i art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 170 zł i opłatę w kwocie 150 zł.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

W dniu 1 listopada 2018r. sierż. P. G. pełnił służbę z sierż. sztab. M. K.. Około godziny 20:50 z polecenia dyżurnego udali się na ul. (...) w L., gdzie miało dojść do awantury pomiędzy A. P. a M. T.. M. T. chciała opuścić mieszkanie a partner przekonywał ją by została. M. T. spakowała swoje rzeczy i poprosiła o pomoc w zanieśieniu do samochodu. Po drodze policjanci pouczyli oskarżoną o zakazie prowadzenia pojazdów jeśli rzeczywiście piła alkohol. Następnie, policjanci wsiedli do radiowozu. Jadąc ulicą (...) zauważyli pojazd marki S. i podejrzewali, że może nim kierować oskarżona. Zatrzymali pojazd do kontroli i podali badaniom kierowcę, okazało się że oskarżona miała 0,28 mg/l o godz. 21:18 i 0,27 mg/l o godz. 21:21. Oskarżonej zatrzymano prawo jazdy.

Oskarżona M. T. zaczęła spotykać się z A. P. około 1,5 roku temu. Problemy zaczęły się w kwietniu 2018r., gdy partner wyrzucił ją z mieszkania, zniszczył telefon, wyzywał wulgarnie od kurwy i szmaty. Zdarzyło się, że ją uderzył.

Wyprowadziła się od niego we wrześniu 2018r. Jednak w październiku 2018r. ponownie zaczęła zamieszkiwać u A., po smutnych wydarzeniach związanych ze śmiercią psa. 1 listopada 2018r. doszło między nimi do awantury, partner kazał oskarżonej się spakować i wypierdalać, szarpał ją i zniszczył rzeczy. Ostatecznie nie chciał je wypuścić i zamknął drzwi na klucz. Wówczas oskarżona zadzwoniła na policję. Wcześniej około godziny 16 wypili po 4 piwa o pojemności 0,5 l. Jak przyjechała policja to partner nie

chciał wpuścić ich do mieszkania. Oskarżona krzyczała, że mają ją zabrać. W końcu policjanci weszli do mieszkania, pomogli zabrać jej rzeczy i zanieśli do samochodu. Początkowo, oskarżona chciała iść pieszo do swojego domu, ale gdy odchodziła to partner krzyczał, że ma zabrać samochód. Oskarżona obawiała się, że może zniszczyć jej samochód, ponieważ nie dysponowała pilotem do bramy wjazdowej/wyjazdowej. Zauważyła, że jakiś pojazd wyjeżdża, więc wsiadła do auta i chciała je przestawić na ulicę poza parking i rano je odebrać. Przejechała jakieś 100 m, chciała zostawić je za zakrętem. Wówczas zatrzymali ją policjanci, którzy wcześniej interweniowali w mieszkaniu partnera. Samochód pozostał na miejscu, a gdy jej brat chciał je później odebrać miał we wszystkich oponach spuszczone powietrze, brakowało wentyli i dwa kołpaki były połamane.

Oskarżona M. T. ma 43 lata, wykształcenie średnie, jest panną, pracuje jako pracownik administracyjno - biurowy w (...) w P. z bardzo dobrą opinią od pracodawcy, zarabia 2800 zł, opiekują się matką, nie była karana.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonej (k. 13-14, 67v),
- dokumentów w postaci: notatki (k. 1), protokołu (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), dokumentu prawa jazdy (k. 4), oceny kwalifikacyjnej pracownika (k. 47-54) i karty karnej (k.21, 41).

Oskarżona przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że poruszała się samochodem, gdyż bała się, że partner może go uszkodzić, że chciała przestawić samochód poza bramę, gdyż nie dysponowała pilotem do bramy, że poruszała się po drodze nieutwardzonej, około godziny 21, gdy ruch pojazdów i pieszych był mały, nie widziała nawet żadnego samochodu, wypila wcześniej 3 lub 4 piwa, podeszli do niej policjanci, którzy wcześniej interweniowali w domu, prawo jazdy posiada od 2002, nigdy nie popełniła wykroczeń drogowych, od 23 lat pracuje jako sekretarz w Sądzie, praca ta stanowi jej jedyne źródło utrzymania, pomaga matce, która jest schorowana. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, jako nie budzącym wątpliwości w świetle materiału dowodowego, w tym w odniesieniu do notatki i protokołu badania stanu trzeźwości. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania szczerych wyjaśnień oskarżonej.

Sąd dał wiarę dokumentom wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, w granicach ich kompetencji, nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by to uczynić z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, oskarżona zachowaniem swym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 178a §1 kk.

W dniu 1 listopada 2018r. w L. prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki S. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – badanie urządzeniem Alkometr A 2.0 wykazało I badanie 0,28 mg/l, II badanie 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. dopuściła się przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

W ocenie Sądu, wina oskarżonej wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości z wyjaśnień samej oskarżonej oraz ze zgromadzonych dokumentów. Oskarżona po spożyciu alkoholu - piwa jechała samochodem, została zatrzymany przez policję i okazało się, że jest w stanie nietrzeźwości. W tym stanie faktycznym Sąd uznał, że oskarżona popełniła zarzucane jej przestępstwo.

Oskarżona działała umyślnie, wiedziała, że zabronione jest prowadzenie pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu i w stanie nietrzeźwości. Kwalifikacja prawna przyjęta przez prokuratora była prawidłowa.

Bezprawność zachowania oskarżonej w świetle poczynionych wyżej rozważań nie budzi wątpliwości. W ocenie Sądu, nie sposób także kwestionować wyższego niż znikomy stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuściła. Mając w wydychanym powietrzu określone stężenie alkoholu prowadziła pojazd na drodze publicznej naruszyła podstawową zasadę ruchu drogowego zabraniającą prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu. Okoliczności podnoszone przez oskarżoną, a dotyczące tego, że prowadziła pojazd w święto około godziny 21, a zasady doświadczenia życiowego wskazują, że o tej porze natężenie ruchu pojazdów i pieszych jest znikome, więc zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji było niewielkie. Wskazała, że poruszał się na drodze osiedlowej nieutwardzonej, więc stworzyła mniejsze zagrożenie niż jakby poruszał się autostradą lub drogą ekspresową. Podała, że kierowała samochodem osobowym, a nie np. ciężarowym o znacznej masie, że niewiele przekroczyła stężenie alkoholu które w dodatku miało tendencję spadkową oraz, że przed zatrzymaniem przejechał odcinek zaledwie 100 m, a jej celem było przeparkowanie samochodu. Ponadto, podała że jest osobą niekaraną, że pracuje jako sekretarz od 23 lat, ma bardzo dobrą opinię, utrata pracy spowoduje konsekwencje finansowe, gdyż jest osobą samotną. W ocenie Sądu, Sąd te wymienione wyżej okoliczności zostały przez Sąd uwzględnione jako okoliczności łagodzące mające wpływ na wymiar kary, jednakże nie mogą stanowić podstawy do warunkowego umorzenia postępowania karnego. Oskarżona poruszała się pojazdem będąc w stanie nietrzeźwości. To, że uzyskany wynik niewiele przekroczył granicę decydującą o popełnieniu przestępstwa nie może stanowić usprawiedliwienia, gdyż w takim stanie prowadzenie pojazdu jest zabronione. Również sama pora i miejsce poruszania się oskarżonej w pojeździe mechanicznym nie może usprawiedliwiać naruszenia podstawowej zasady ruchu drogowego. Oskarżona, właśnie jako pracownik sądowy, powinna mieć tego świadomość i dawać poprawny przykład.

W ocenie Sądu, więc nie zostały spełnione warunki do zastosowania warunkowego umorzenia postępowania.

Przypisane M. T. przestępstwo zagrożone jest grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonej kara grzywny 150 stawek dziennych po 10 zł każda uwzględnia stopień jego winy, społeczną szkodliwość czynu, którego się dopuściła a także cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej wobec niej sankcji. Przyczynia się także do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczność łagodzącą potraktować należało przyznanie się oskarżonej, wyrażenie skruchy i żalu, prowadzenie nienagannego trybu życia przed popełnieniem przestępstwa, posiadanie bardzo dobrej oceny pracy u pracodawcy, złożenie szczerych wyjaśnień, pozostawanie wówczas w konflikcie z partnerem i uprzednią niekaralność. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał naruszenie podstawowej zasady ruchu drogowego zabraniającej prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Sąd miał także na uwadze fakt, że oskarżona prowadzi ustabilizowane życie, nie jest zdemoralizowana. Z tej przyczyny za wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi oskarżonej do przestępstwa, uznać należało wymierzenie mu kary grzywny.

Sąd zobligowany był także na podstawie art. 42 § 3 k.k. do orzeczenia wobec oskarżonej zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Uwzględniwszy stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, czas obowiązywania zakazu względem wszelkich pojazdów mechanicznych wyznaczył na 3 lata, a na jego poczet zaliczył wyżej wymienionemu – w myśl art. 63 § 4 k.k. – okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 1.11.2018r. Sąd uznał, że wymierzenie zakazu na wskazany minimalny okres przewidziany przez ustawodawcę będzie wystarczający do wdrożenia oskarżonej do przestrzegania przepisów prawa, w tym podstawowych zasad ruchu drogowego.

W pkt IV wyroku Sąd zasądził obligatoryjne świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

W punkcie V wyroku, na zasadzie w art. 627 k.p.k., zasądzono od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 170 złotych, zaś na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. z dnia 8 sierpnia 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223), wymierzono jej opłatę w wysokości 150 złotych, uznając brak podstaw do zwolnienia.

/-/ SSR I. Hantz - Nowak